

Gombák a Zselicben

Tán elhíhető, hogy a Zselic gombáit sokszor igen messziről jött emberek is keresik! Nem titok tehát, híre van! Éppúgy, mint a méznek, szarvasnak ezen a vidéken.

A legkedveltebb a „vargánya”! Más néven ízletes tinórú. Több fajból álló családjából még a vörös, barna, érdes tinórú ismertebb. A rózsaszín kalapú, „királyvargánya” is csemegének tartott. Eltörve tintakékké színeződik. Nem ajánlatosak társai: a változékony és farkas tinórú. Vágásra zöldeskék-vörös színbe borul. A sátán tinórú még jobban kerülendő.

A galambgombáknak is népes családja van. Legízletesebbek a lila hátú, a varaszöld és az igen változatos kalapszínű, dió ízű galambgomba. Kerülendők a piros és ragadós sárga kalapúak. Talán a legközkedveltebb a rókagomba. Nem kukacosodik. Ropogós és nehéz mással összetéveszteni. Igaz, van hozzá igen hasonló: a gerebengomba. Ez azonban nem lemezes, hanem pórusos. Zömmel ezek a nagyobb mennyiségben található, ehető, közkedvelt, főleg erdei gombák. Persze léteznek ízletes, fűszeres, kevés példányban található. Ilyenek tavasszal: a kucsmagomba, a túskegomba és a májusi pereszke. Nem ajánlatos a nagy papsapkgomba, a „Napóleon kalapja”. Megkülönböztetendő a kucsmagombától! A nyári gombák ritkaságai közé tartozik a káposzta- és likacsos gomba, de néha a nagy pöfeteg bővebb megjelenése is előfordul. Különlegességnek számít a narancsos kalapú császárgomba, gyakrabban a rózsaszín, sárga korallgomba. Felkapott lett a néha seregesen megjelenő fekete színű trombitagomba. Nem számottevő az árvégű fülőke és ízletes tőke- és sereges tölcsérgomba. Az őszi időszakban megjelenő nagy őzláb sokak kedvence. A néha bőségesen megjelenő lila és szürke aromás pereszkékből már kosárra valót szedhetünk! Népszerű és sokszor bőven nő a tuskókon a „vendel”, vagyis „gyűrűs tölcsér” gomba. Cseren, de hárs- stb. törzsön is megjelenik a szürkés színű laskagomba. Az őszi, de a nyári bőséges gombaszezonban ott díszlenek néha tömegeken a galócák is. Nagyon vigyázzunk velük! Ne szedjünk galléros és bocskoros gombákat! Főleg a fehér vagy zöld színűeket. (Képünkön: gyilkos galóca

sereg.) De a pettyes, sóspercec tetejét se, vagy a piros-fehér pettyeset se. Ezek vagy párdúc- vagy légyölő galócák lehetnek. A szurdokok szélén többször – mint piciny törpék – állnak piros sapkájukkal a susulykák. Őket is messze kerüljük el! A galambgom-

bákkal csiperke is előfordul az erdő alján. A nyomásra citromsárgára színeződő karbonszagú csiperkét hagyjuk ott!

A gombák ma is félelmet, tiszteletet parancsolnak!

Nem túriks az „elbizakodottságot”.

Z. Horváth József

